

ΣΤΑΣΕΙΣ

ΒΙΒΛΙΑ

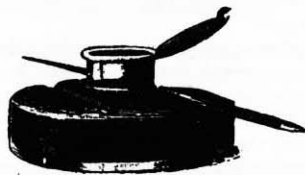
Τα βιβλία που αναφέρονται εδώ, δεν αποτελούν αναγκαστικά τα «βιβλία που λάβαμε», αλλά βιβλία που κρατείγονται από το τραί.

Πέτρος Ἀμπατζόγλου: *Ἡ χέννηση τοῦ Σούπερμαν* (β' ἔκδοση), Κέδρος
 Φίλιππος Μ. Δραγούμης: *Ὡδή εὐγνωμοσύνης στόν Πυθμεῖα τόν Μάλωπα*, Δωδώνη
 Π. Α. Ζάννα: *Ἱστορία καί τέχνη στόν Ἰβάν τόν τρομερό τοῦ Ἀϊκνστάιν*, Κέδρος
 Νάσος Θεοφίλου: *Καταδυομένη Ἀφροδίτη*, Ἑρμῆς
 Νίκου Κάσδαγλη: *Μυθολογία*, Κέδρος
 Ἀχιλλέας Κυριακίδης: *Στοιχεῖα Ταυτότητος*, Δωδώνη
 Τάσος Λειβαδίτης: *Ἀνακάλυψη*, Κέδρος
 Δημήτρης Λίβας: *Ἡ πέτρα τοῦ Ἐκτορα*, Ἀθήνα
 Ρόμπερτ Μούζιλ: *Ὁ νεαρός Τέρλες* (μετ. Ἀλ. Ἰσαρης), Ἐκδόσεις τῆς Βιβλιοθήκης
 Ἀριστοτέλης Νικολαΐδης: *Ἡ Πείρα καί ἡ Πυρά*, Κέδρος
 Δημήτρης Παναγιωτόπουλος: *Σᾶς φέρνω μιά σκληρή εἶδηση ἀποψε*, Ἀθήνα
 Κώστας Γ. Παπαγεωργίου: *Τό Οἰκογενειακό Δέντρο*, Κέδρος
 Μίλτου Σαχτούρη: *Ποιήματα*, Κέδρος
 Τζαίμς Τζόυς: *Giacomo Joyce* (μετ. Μαντώ Ἀραβαντινοῦ), Χατζηνικολῆ
 Κωστής Τριανταφύλλου: *Ὀνειροδρόμο*, Καστανιώτης
 Ντίνος Χριστιανόπουλος: *Μικρά ποιήματα* (β' ἔκδοση), Διαγώνιος

Γ. Σεφέρης: Τά οὐ φωνητά

Στό «Τετράδιο γυμνασμάτων Β'» περιλαμβάνονται καί λίγα ἐπιγράμματα ἀτιτλοφόρητα, ἀπό τά ὅποια δύο τουλάχιστον εἶναι, σύμφωνα μέ τή μαρτυρία τοῦ ποιητῆ, συνειδητές μιμήσεις ἀντιστοιχῶν ἐπιγραμμάτων τῆς Παλατινῆς Ἀνθολογίας.¹ Δύο ἀκόμα τετράστιχα, τό «Κύπρις γιά τήν ἀγάπη σου...» καί τό «παλεύανε τά χεῖλια ἀποζητώντας...»,² εἶναι γραμμένα ἐπίσης «κατά τές συνταγές» τῆς ἑλληνιστικῆς ἐρωτικῆς ποίησης, καί, γι' αὐτό τό λόγο, παρουσιάζουν, παρά τή φαινομενική τους βατότητα, ἰδιαίτερες δυσκολίες κατανόησης καί ἐρμηνείας. Καί τά δύο, δηλαδή, ἐπιγράμματα ἔχουν δύο ἀπό τά τυπικότερα γνωρίσματα τῆς ἑλληνιστικῆς ἐπιγραμματο-

ποιίας: τήν πολυσημία τῶν λέξεων³ καί τίς γριφώδεις λέξεις-κλειδιά. Ἡ ὁποιαδήποτε λοιπόν προσέγγιση τοῦ ποιήματος ἐξαρτᾶται κατά κύριο λόγο ἀπό τή σωστή ἀποκρυπτογράφηση μᾶς ἢ καί περισσοτέρων λέξεων, πού εἶναι ἢ γλωσσηματικές καί δυσεἰκαστες, ἢ τολμηρότατοι νεολογισμοί, ἢ kenning,⁴ ἢ λέξεις κοινότατες ἀλλά πού χρησιμοποιοῦνται μεταφορικά. Ἡ ποίηση αὐτή, χωρίς νά εἶναι ὀλότελα ἐρμητική, εἶναι ἀναμφισβήτητα